

Dosarul nr. 1ra-529/2021
1-16116449-01-1ra-05042022

CURTEA SUPRĂMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

30 mai 2022

Colegiul Penal lărgit în componența:
președinte
judecători

mun. Chișinău

Nadejda TOMA
Liliana CATAN
Ion GUZUN
Victor BOICO
Ghenadie PLĂMĂDEALĂ

a judecat, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Dorina Tăut, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2021, în cauza penală privindu-l pe

CHIHAI Sergiu Xxxxxx *născut la xx
xxxxxxxx xxxxx, originar și domiciliat în s.
Xxxxxxx, r-nul Xxxxxxxx*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 14.11.2016 – 20.04.2018;

Instanța de apel: 27.06.2018 – 08.10.2021;

Instanța de recurs: 05.04.2022 – 30.05.2022.

Asupra recursului ordinar menționat, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Orhei, sediul Telenești din 20 aprilie 2018, Chihai Sergiu a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Cheltuielile judiciare suportate pentru efectuarea expertizei medico-legale și expertizei psihiatrice, au fost trecute în contul statului.

2. Instanța de fond a constatat că, Chihai Sergiu, în noaptea de 14 spre 15 noiembrie 2015, având intenția de a-și satisface pofta sexuală, profitând de imposibilitatea victimei Xxxxxxxx Xxxxxx de a-și exprima voința în legătură cu faptul că era în stare de ebrietate alcoolică, la domiciliul său din s. Xxxxxxx, r-nul Xxxxxxx, pe cuptor, a întreținut cu ea un raport sexual.

Acțiunile inculpatului au fost calificate în baza art. 171 alin. (1) Cod penal, conform indicilor calificativi: *violul, adică raportul sexual săvârșit profitând de imposibilitatea victimei de a-și exprima voința.*

3. Temeinicia și legalitatea sentinței a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. *Procurorul în Procuratura r-nului Telenești, Mihail Chipăruș*, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Chihai Sergiu să fie recunoscut vinovat și condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (1) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani și încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 1085 lei de la inculpat.

În motivarea cererii de apel, a indicat că:

- instanța de judecată a dat apreciere declarațiilor inculpatului și martorilor Popescu Sergiu și Xxxxxxx Xxxxx ca fiind veridice, dar declarațiile victimei care nemijlocit poate să spună ce a simțit ea și cum a apreciat acțiunile întreprinse asupra ei, le-a catalogat ca o metodă de scuză în fața concubinului său pentru comportamentul pe care instanța l-a apreciat ca pretins amoral, or, declarațiile martorilor Xxxxx Xxx și Xxxxxxx Xxxxx au confirmat faptul că Chihai Sergiu era împreună cu o doamnă într-o dimineată, fără să poată comunica cel puțin perioada când au văzut acest fapt. Ei nici nu au cunoscut-o pe partea vătămată Xxxxxxxxxx Xxxxx și prin urmare nici nu pot să dea o apreciere obiectivă a comportamentului acesteia, în partea ce ține de posibilitatea ei de a conștientiza acțiunile întreprinse în privința sa și posibilitatea de a-și exprima acordul.

- martorii nu țin minte alte circumstanțe și doar faptul că doamna care era cu Chihai Sergiu era binedispusă;

- instanța de judecată nu a dat apreciere declarațiilor martorului Xxxxxxxxx Xxxxxxx care a comunicat că la momentul când a fost în casă la Chihai Sergiu, Xxxxx nu putea vorbi, cum s-a exprimat el, „era încă tulbure” și ea nu înțelegea ce se petrece în jurul ei;

- ținând cont de caracterul infracțiunii ce se examinează, doar partea vătămată poate să comunice informații concludente asupra acțiunilor ce au fost întreprinse în privința ei și felul cum au fost apreciate de către ea;

- declarațiile părții vătămate privind faptul că la momentul comiterii infracțiunii era în imposibilitate de a-și exprima voința sunt confirmate și de alte probe cum ar fi declarațiile martorului Xxxxxxxxx Xxxxxxx care a confirmat că în dimineată când au pătruns în locuința lui Chihai Sergiu, Xxxxx era dezorientată cu greu a înțeles unde este și ce se întâmpla și prin raportul de expertiză judiciară psihiatrico-psihologică conform căruia reieșind din starea psihică (starea de ebrietate alcoolică) și conținutul situației analizate, Xxxxxxxxxx Xxxxx a avut capacitate redusă de a opune rezistență acțiunilor cu caracter sexual săvârșite în privința ei, în timpul evenimentelor importante pentru dosar, Xxxxxxxxxx Xxxxx aflându-se în stare de ebrietate alcoolică putea să înțeleagă caracterul acțiunilor săvârșite cu ea,

dar capacitatea de a-și exprima voința era diminuată. XXXXXXXXXXX XXXX nu manifestă tendința de a înscena, fantaza;

- instanța de judecată a constatat că în noaptea de 14 spre 15 noiembrie 2015, XXXXXXXXXXX XXXX nu a consumat băuturi alcoolice în timp ce se afla la discoteca „Fever” din or. Telenești, fapt ce se contrazice însuși prin declarațiile inculpatului Chihai Sergiu care a comunicat că la discotecă au servit câte 50 g. de coniac. Ulterior au mai servit câte 50 g. de coniac și câte o bere pe care a procurat-o XXXX. De asemenea Chihai Sergiu a confirmat că XXXX a băut bere la barul din localitatea XXXXXXX, r-nul Telenești, până a pleca la discotecă și vin la el în beci, care în consecință a și determinat starea de imposibilitate a victimei de a-și exprima voința;

- aprecierile instanței privind faptul că partea vătămată a avut posibilitatea de a anunța concubinul, deoarece telefonul mobil a stat la dispoziția sa și mai mult ca atât, XXXXXXX XXXXXXX locuiește la 300 m. de la gospodăria inculpatului, iar ultimul de nenumărate ori i-a arătat drumul, însă ultima a refuzat să plece, confirmă că XXXXXXXXXXX XXXX își dădea seama unde se află și ce acțiuni se întreprind în privința ei, sunt neîntemeiate și nu s-a luat în considerație că partea vătămată s-a aflat într-o localitate străină pentru prima dată, desigur că ea nu cunoștea unde este casa lui XXXXXXX XXXXXXX sau XXXXXX XXXXXX pentru a pleca la ei unde era soțul său și copii;

- inculpatul a declarat că, i-a spus părții vătămate să plece de la el, fiindcă dorește să doarmă, dar totodată cunoscând faptul că ea nu știe unde locuiește persoana la care a venit în vizită, nu a însoțit-o până în apropierea gospodăriei lui XXXXXX XXXXXX, acesta a prezentat-o pe partea vătămată într-o umbră negativă caracterizând-o ca fiind ușuratică, dat totodată a invitat-o la el în beci, au consumat împreună vin și a invitat-o la el în casă;

- din comportamentul inculpatului rezultă că el a avut intenția de a întreține un raport sexual cu partea vătămată și a modelat situația până a obținut ceea ce a dorit, profitând de starea în care se afla aceasta;

- instanța a stabilit că, într-adevăr la momentul când au venit în s. XXXXXXX de la discoteca din or. Telenești, inculpatul i-a propus părții vătămate să intre la el să servească vin, în caz contrar nu o va conduce acasă. Deoarece partea vătămată nu cunoștea satul nu a avut o altă ieșire decât să accepte propunerea acestuia;

- partea vătămată XXXXXXXXXXX XXXX a declarat că Chihai Sergiu a influențat-o psihic prin faptul că i-a spus să meargă la el să servească vin, în caz contrar el nu o va conduce la domiciliul lui XXXXXXX XXXXXX. Totodată, partea vătămată a afirmat că Chihai Sergiu s-a folosit de starea de ebrietate în care se afla și a întreținut cu ea un raport sexual contrar voinței ei.

3.2. Avocatul Stanilsav Bordian în numele părții vătămate, XXXX XXXXXXXXXXX, care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri.

În motivarea apelului a indicat că, acțiunile inculpatului întrunesc elementele componente de infracțiune și se încadrează în dispoziția art. 171 Cod penal, însă instanța de judecată nu a încercat să elucideze aspecte ce țin de existența legăturii cauzale dintre fapta lui Chihai Sergiu și consecințele survenite. Iar probele administrate și examinate, demonstrează că cet. Chihai Sergiu a săvârșit o faptă cu vinovăție prevăzută la art. 171 din Codul penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2021, apelurile declarate au fost respinse ca fiind nefondate și menținută sentința fără modificări.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a statuat că, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpatul Chihai Sergiu, urmează a fi achitat de la săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, împrejurările respective fiind constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Colegiul a menționat că, nici una din probele acumulate la urmărirea penală și cercetate în ședința instanței de fond și apel nu confirmă existența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii incriminate lui.

Instanța de apel a notat că, *partea vătămată*, *Xxxxx XXXXXXXXX*, a declarat că la data de 14 spre 15 decembrie, împreună cu *XXXXXXXX XXXXXXX* care este verișorul concubinului *XXXXX XXXXX* au plecat la discotecă. Sergiu Chihai a chemat taxiul. Partea vătămată l-a întrebat pe inculpat dacă poate s-o conducă la domiciliul lui *XXXXXXXX XXXXXXX* și el a fost de acorde, dar au ajuns la inculpat acasă. Inculpatul i-a propus să meargă cu el ca să servească un pahar de vin, în caz contrar nu o va conduce acasă și deoarece nu cunoaște satul, a acceptat propunerea inculpatului. A intrat cu inculpatul în beci, au servit câteva pahare de vin, ce a fost după aceasta, ce s-a întâmplat, ea nu știe, nu are idee. Nu se afla în stare de ebrietate, deoarece a servit două pahare de vin și pentru ea nu înseamnă că se afla în stare de ebrietate. Până a veni la discotecă a servit cafea și bere. La discotecă a servit numai cafea. Nu ține minte nimic ce s-a întâmplat, era inconștientă. Când și-a revenit, se afla la Sergiu Chihai în odaie, era dezbrăcată, hainele pe jos. După ce și-a revenit, s-a ridicat și a văzut că are scurgeri vaginale. Când a venit *XXXXX XXXXX*, ea se afla la Chihai Sergiu în odaie, în cameră, la acel moment l-a văzut pe Chihai Sergiu, dormea alături de ea. Mergând spre casă, în taxi inculpatul a pus mâna pe piciorul ei, atunci ea, i-a dat mâna într-o parte. Tot pe drum, inculpatul i-ar fi propus să întrețină cu ea relații sexuale. Crede că starea de inconștientă i-a survenit probabil din cauză că inculpatul a pus ceva în vin, după două pahare de vin nu putea să nu simtă ce se petrece. *XXXXX XXXXX* nu a plecat cu ea la discotecă, a rămas acasă dormind și ea a plecat cu

Străjescu la discotecă. De telefon mobil dispune, dar nu avea numărul lui XXXXXXX XXXXXX. Când a ajuns seara în sat concubinul a sunat-o și i-a zis că acuș vine acasă, cu scopul că o va conduce acasă Chihai. Concubinul a telefonat-o pe la 05 dimineața, iar Chihai Sergiu când i-a propus să meargă, să servească vin, nu l-a telefonat pe concubin deoarece s-a speriat. Inculpatul nu a întreprins careva măsuri ca să-i sustragă telefonul părții vătămate. Concubinul i-a zis că a telefonat-o pe numărul ei și a discutat cu inculpatul. Când s-a trezit, telefonul era în buzunar la ea, în scurtă. Concubinul a intrat la Chihai în casă și a trezit-o, s-a îmbrăcat și a ieșit pornindu-se spre casă. Ce s-a întâmplat acolo ea nu cunoaște. Cine se afla în casă la Chihai, la fel nu știe. Nu cunoaște dacă concubinul a aplicat violență fizică față de Chihai Sergiu. Ultimul a văzut că era dezbrăcată. Nu ține minte la poliție ce declarații a dat. Nu a avut un act benevol cu inculpatul, doar se afla într-o stare inconștientă. La poliție a depus plângere de una singură. Nu a fost impus de nimeni.

Colegiul a statuat că declarațiile martorilor combat declarațiile părții vătămate și indică că lipsa elementelor infracțiunii de viol, în acțiunile inculpatului este demonstrată prin:

- *declarațiile martorului XXXXXXXX XXXXXX* că, prin luna noiembrie, anul trecut a plecat la discotecă în or. Telenești, împreună cu partea vătămată și inculpatul. Partea vătămată se afla cu el. La bar, la fel erau împreună. Cu Chihai Sergiu s-a întâlnit la bar, în s. XXXXXXX. În oraș, a venit cu taxiul, împreună cu partea vătămată și inculpatul. La discotecă au servit toți trei alcool. Ultima se afla în stare de ebrietate. A avut probleme și a ajuns pe la poliție, iar partea vătămată a rămas la discotecă, nu cunoaște cu cine a rămas. Ulterior a fost sunat de concubinul părții vătămate Iacob Racu și l-a întrebat unde-i partea vătămată. Atunci martorul i-a zis că nu știe unde-i, că le se află la poliție, dar posibil a rămas cu Chihai Sergiu. Au plecat în s. XXXXXXX la Chihai Sergiu acasă. XXXXX XXXXX a sunat-o pe XXXXX și nu a răspuns. Se auzea telefonul în casă și ei s-au uitat prin geam, dar XXXXX cu Chihai Sergiu dormeau împreună. Atunci ei au deschis geamurile și au intrat în casă. Ei s-au trezit și i-a aplicat o lovitură inculpatului, i-a aplicat și fratele său și concubinul părții vătămate. Când s-au trezit, XXXXX se afla în sutien iar inculpatul dezbrăcat. XXXXX XXXXX i-a aplicat câteva lovituri Alinei și i-a zis să se îmbrace și să iasă. Au ieșit cu toții și au plecat acasă;

- *declarațiile martorului XXXXX XXX*, care a declarat că, în anul 2015, data n-o ține minte, dimineața a petrecut soția la lucru, peste ceva timp l-a sunat Chihai Sergiu și l-a rugat să vină până la el. A plecat la el, și a intrat în ogradă. A strigat și el a răspuns din beci, să vină acolo. Când a intrat în beci el stătea cu o fată în brațe și fumau ambii. Chihai Sergiu i-a propus ca să servească, iar martorul i-a zis că nu vrea să servească, că încă e dimineață. A mai stat vreo două minute de vorbă și a văzut că inculpatul și partea vătămată se sărutau, după care a plecat acasă. E tot ce a văzut. Ea vorbea normal, fumau și serveau vin împreună. Erau conștienți de ceea ce făceau, nu ar spune că erau beți. Se sărutau, dar partea vătămată nu se împotriva. Se afla în

brațele inculpatului. Ultimul se afla pe scaun. A observat că era tot liniște la ei și a plecat. Când s-a aflat martorul la Chihai Sergiu, cineva pe partea vătămată a sunat-o, dar ea nu a dorit să vorbească mult și a închis telefonul. Nu a strigat, dar nu a dorit ca să vorbească mult și a închis telefonul. Nu știe ce a vorbit. Când a stat la Chihai Sergiu în beci, partea vătămată a stat tot timpul în brațe la inculpat;

- *declarație martorului XXXXXXX XXXXX*, care a declarat că era într-o dimineață, soția urma să ducă copiii la biserică. L-a sunat pe Chihai Sergiu ca să-i dea mașina. Se afla cu o doamnă, a zis că vrea s-o conducă acasă. L-a trezit din somn. S-au urcat în mașină, a mai discutat cu Chihai Sergiu și cu doamna care se afla cu el după care ultimii au plecat. Martorul după aceasta a plecat și s-a culcat înapoi. Partea vătămată mergea singură pe picioare, era dimineață, nu era beată. Era destul de normală, nu a observat nimic deosebit la ea, în cadrul discuției cu Chihai, acesta i-a spus că e o prietenă, au făcut cunoștință la discotecă. Serghei a văzut că era puțin servit. Ambii erau veseli. A zis că pleacă s-o petreacă acasă, dar așa și nu a înțeles unde se duceau. Au trecut deja doi ani. Când au ieșit din ogradă a văzut că ei au plecat pe drum la vale. Gospodăria lui Chihai e mai la vale de gospodăria sa, aproximativ 50 - 100 metri de la el. Mai sunt gospodării până la el, undeva 5-6 pe o parte și pe altă parte de drum. XXXXXX XXXXXX îl cunoaște, este tot un vecin, dar locuiește mai la deal de el. Gospodăria lui este undeva la 300- 350 metri de a sa;

- *declarațiile martorului XXXXXXX XXXXXX*, care a declarat că este rudă cu partea vătămată, sunt verișori. Cu inculpatul este prieten. A fost în ospetie, a plecat cu Ghețu Radu și cu Sergiu, partea vătămată, nu a dormit la ei, dormea cu Sergiu, a discutat personal cu ea, l-a lovit pe Sergiu, a luat-o pe XXXXX acasă, ea s-a întors înapoi la el. Erau împreună pe „lijancă” dormeau, ambii erau în lenjerie intimă, hainele erau jos, partea vătămată era ca după beție, era amețită, judeca ce făcea.

În continuare, Colegiul penal a reținut că inculpatul Chihai Sergiu, fiind audiat, vina de săvârșirea infracțiunii incriminate nu a recunoscut-o și a declarat că, data n-o ține minte, dar cu doi ani în urmă a fost acest caz. Seara a ieșit în sat la cafenea pe la orele 20°. Acolo s-a întâlnit cu XXXXX XXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXX XXXXXXX. Inculpatul își cumpăraseră țigări și s-a pornit spre ieșirea din cafenea, iar în timpul acesta a intrat XXXXX XXXXXXXXXXX cu XXXXXXXXXXX XXXXXXX. Alături de ușă se mai aflau și alte persoane, inculpatul s-a oprit și a stat de vorbă cu ei. Ultimii au procurat bere și au intrat în compania inculpatului, unde au servit, au stat de vorbă și XXXXX i-a zis lui XXXXXXXXXXX XXXXXXX că vrea la discotecă. Ieșind afară, XXXXXXXXXXX XXXXXXX i-a propus inculpatului să meargă cu ei. Atunci inculpatul i-a zis că pleacă acasă deoarece nu are bani cu el, iar Străjescu l-a convins și a chemat taxiul. Au venit împreună la discoteca ”Fever” din or. Telenești. Au intrat în local și XXXXXXXXXXX XXXXXXX a procurat coniac, la toți trei. După care au mai servit încă câte 50 gr. coniac și bere, câte o sticlă de fiecare. Au ieșit toți la dans, în acest timp, XXXXX a ieșit afară, iar XXXXX a început a dansa neadecvat, înaintea inculpatului. Partea vătămată se tot ducea să vadă unde este XXXXX și la un moment dat a spus

inculpatului că Xxxxxx nu este, a ieșit și ultimul afară, l-a căutat și nu l-a găsit și a venit înapoi în local. Era deja dimineața, undeva ora 05:00 și ceva. Atunci inculpatul a zis că pleacă acasă, deoarece se face ziua și este obosit. Xxxxx i-a zis că merge și ea, deoarece nu dorește să rămână. Au ieșit afară împreună, inculpatul a oprit o mașină, s-au urcat și au plecat acasă. Oprindu-se la poarta inculpatului, i-a propus Alinei dacă nu vrea să servească câte un pahar cu vin și ea a căzut de acord. A zis că dacă ceva, Xxxxxx știe unde se află și va veni după ea. Au intrat în beci și au servit câte un pahar cu vin, au mai stat de vorbă și îi povestea de concubinul ei, că o „obijduiește”. Partea vătămată s-a așezat la el în brațe. A început să-l cuprindă, să-l sărute. În timpul acesta a telefonat concubinul ei și ultimul o numea cu diferite cuvinte urâte. Partea vătămată a pus receptorul. Ultimul o suna încontinuu, partea vătămată i-a dat telefonul inculpatului și acesta a vorbit cu concubinului ei, zicând că știe unde se află Xxxxx și să vină s-o ia acasă. Xxxxx Xxxxx a zis că vine s-o ia pe concubină. A așteptat cât a așteptat, deja se făcea ziua și Xxxxx Xxxxx n-a mai venit. Între timp, așteptând, la sunat pe Xxxxx Xxx, care locuiește într-o mahala cu el, să vină până la el în ospetie. Când a venit Popescu, inculpatul și partea vătămată se aflau în beci și în acel moment erau cuprinși. La revenirea lui Ion, inculpatul a mai servit câte un pahar de vin cu acesta. Xxxxx nu a vrut să servească. Inculpatul i-a zis Alinei că o petrece până la Xxxxxxx Xxxxx, deoarece are treabă la el, Xxxxx a fost de acord. Ajungând acasă la Xxxxxxx Xxxxxxx, inculpatul a deschis geamul, unde dormea și i-a zis ce a avut de zis. În acest timp a intrat după inculpat și Xxxxx în ogradă lui Xxxxxxx. Inculpatul i-a zis, de ce a intrat, doar știe unde trebuie să plece, la Xxxxxxx Xxxxxxx. Ea a zis că Xxxxxxx știe unde se află și o să vină după ea. Ultima a zis că se teme să se ducă să n-o bată concubinul. Au plecat împreună acasă la inculpat, cu automobilul. Ultimul a dat mașina în ogradă, a intrat în casă, iar partea vătămată s-a așezat pe scări. Atunci, inculpatul i-a zis că pleacă să se culce că este obosit, și i-a zis părții vătămate dacă vrea să se ducă acasă, dacă nu, să-l aștepte pe Xxxxxxx. Inculpatul a intrat în casă și s-a întins pe cuptor. Peste puțin timp a intrat și partea vătămată și s-a întins și ea pe cuptor. În acest timp, ultima a început să-l îmbrățișeze, să-l sărute. S-a dezbrăcat și a făcut dragoste cu ea. După care, ea s-a ridicat și s-a îmbrăcat cu maioul, puloverul și chiloții, apoi au adormit. S-a trezit în bătaie, când intrase Xxxxxxxx Xxxxxxx, Xxxxxxx Xxxxxxx și Xxxxx Xxxxx. În timpul când îl bătea pe inculpat, partea vătămată striga și zicea să nu-l bată, că nu este vinovat cu nimic. Iar Xxxxxxxx Xxxxxxx, Xxxxxxx Xxxxxxx îl băteau mai departe. Xxxxx Xxxxx a apucat-o pe Xxxxx și i-a zis că „i-a mai făcut lui din acestea”. După care au ieșit și au plecat. Xxxxxxx Xxxxxxx i-a zis inculpatului să se uite la fratele său ce cap are, deoarece era bandajat, învinuindu-l că el a organizat bătaia, i-a mai aplicat câteva lovituri cu piciorul și a plecat cu ceilalți. Nu i-a turnat nimic în pahar părții vătămate, au servit din același butoi și același pahar. Serveau pe rând. Telefonul părții vătămate se afla în permanență la ea. El a vorbit cu Xxxxx Xxxxx și i-a zis lui că Xxxxx se află la el și servesc câte un pahar de vin. La început,

partea vătămată era trează, doar singură s-a dezbrăcat, nu a fost ca să nu poată merge. L-a apucat pe inculpat, la braț și au mers ambii. Nu poate zice că partea vătămată se afla în de stare de ebrietate avansată. Inculpatul i-a zis părții vătămate dacă vrea să se ducă acasă, dacă nu, poate să rămână să servească un pahar de vin, iar partea vătămată nu a dorit să se ducă acasă, deoarece Xxxxxx știe unde se află. Discuția dată a fost în mașină, când venea spre casă. La discotecă nu a avut careva înțelegere cu XXXXXXXX XXXXXXXX că se vor întâlni la inculpat acasă. XXXXXXXX XXXXXXXX nu cunoștea că inculpatul și partea vătămată se aflau în beci, la ultimul. Cunoștea de faptul că se aflau la discotecă. Partea vătămată a zis că Xxxxxx cunoaște unde locuiește inculpatul și va veni după ea, deoarece a telefonat-o. XXXXXXXX XXXXXXXX dispunea de numărul de telefon a inculpatului. Pe la gospodăria inculpatului au ajuns pe la ora 06 dimineața. În beci au stat aproximativ o oră. La XXXXXXXX XXXXX a stat aproximativ 10-15 min. XXXXX XXXXX și XXXXXXXX XXXXXXXX au venit la inculpat și l-au bătut. Partea vătămată a fost inițiatorul, de a întreține un raport sexual. Ea putea vorbi, când au intrat în casă frații Străjescu, ultima striga să nu-l bată pe inculpat deoarece nu este vinovat cu nimica.

Colegiul penal, analizând declarațiile inculpatului prin prisma prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenței și utilității lor, le apreciază ca fiind veridice, utile, consecvente, din care rezultă indubitabil că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii de viol, mai mult, declarațiile inculpatului coroborează cu declarațiile martorilor, care fiind cumulate combat dispozițiile părții vătămate.

Colegiul penal a reținut că la baza învinuirii inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (1) din Codul penal, de către acuzare a fost următorul sistem de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale cum ar fi:

- *raportul de expertiză medico-legală nr. 105 „D” din 22.07.2016*, la examinarea părții vătămate XXXXXXXXXXXX XXXXX, s-au depistat leziuni corporale sub formă de echimoze pe brațul stâng, care au fost cauzate de la acțiunea unor corpuri contondente, posibil în timpul și circumstanțele examinate și corespund leziunilor corporale neînsemnate. S-au depistat echimoze pe coapse și gamba stângă, care au fost cauzate de la acțiunea unor corpuri contondente, posibil cu 3-4 zile înaintea examinării și corespund vătămarilor corporale neînsemnate;

- *raportul de expertiză psihiatrico-legală nr. 372a-2016 din 23.08.2016*, potrivit cărui XXXXXXXXXXXX XXXXX de maladii psihice nu suferă. Particularitățile psihologice individuale pe care le posedă n-au putut influența esențial comportamentul ei în situația analizată. Reieșind din particularitățile psihologice, starea psihică și conținutul situației analizate XXXXXXXXXXXX XXXXX a putut să înțeleagă corect caracterul și conținutul acțiunilor săvârșite cu ea. Reieșind din starea psihică (starea de ebrietate alcoolică) și conținutul situației analizate, ea a avut capacitate redusă de a opune rezistență acțiunilor cu caracter sexual săvârșite în

privința ei. În timpul evenimentelor importante pentru dosar, XXXXXXXXXXX XXXX aflându-se în stare de ebrietate alcoolică putea să înțeleagă caracterul acțiunilor săvârșite cu ea, dar capacitatea de a-și exprima voința era diminuată. În cadrul examinării actuale, XXXXXXXXXXX XXXX *nu manifestă tendința de a înscena, fantaza, dar poate să denatureze voluntar unele momente legate de circumstanțele cazului, pentru a-și justifica comportamentul său;*

- datele caracteristice acumulate în privința învinutului Chihai Sergiu, potrivit cărora, acesta se caracterizează pozitiv la locul de trai, la evidență la medicul narcolog și psihiatru nu se află. Anterior a fost cercetat penal, ceea ce se confirmă prin ordonanța procurorului din 22.08.2013, în cauza penală nr. 2012350287, pe faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, fiind liberat de răspunderea penală în legătură cu expirarea termenului de suspendare condiționată a urmăririi penale.

Colegiul, analizând probele prezentate de procuror, prin prisma prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, Colegiul atestă că probele invocate nu indică sub nicio formă la infracțiunea de viol, iar argumentele acuzatorului de stat, dar și a avocatului părții vătămate, în partea în care a invocat că din probele prezentate se constată vina inculpatului, au fost apreciate critic.

Din probele anexate la dosar, Colegiul penal a reținut că partea vătămată XXXXXXXXXXX XXXX la data de 14 spre 15 decembrie, împreună cu XXXXXXXX XXXXXXXX și Sergiu Chihai au plecat la discotecă. Peste un timp oarecare XXXXXXXX XXXXXXXX a plecat din compania lor. La discotecă careva băuturi alcoolice partea vătămată nu a servit. Ultima l-a întrebat pe inculpat dacă poate s-o conducă la domiciliul lui XXXXXXXX XXXXXXXX, acesta a acceptat. Mergând împreună a ajuns acasă la inculpat. Partea vătămată nu poate explica cum a ajuns, deoarece nu cunoștea satul XXXXXXXX. Inculpatul i-a propus dacă vrea să meargă la el să servească un pahar de vin, în caz contrar nu o va conduce acasă și deoarece partea vătămată nu cunoaște satul, nu a avut altă ieșire, decât să accepte propunerea inculpatului. A intrat cu inculpatul în beci au consumat câteva pahare de vin, ce a fost după aceasta, ce s-a întâmplat, ea nu știe, nu are idei, se afla într-o stare de inconștiență. Partea vătămată motivează că starea de inconștiență apărută, părerea ei este că inculpatul a pus vreo substanță în vin. Ultima a declarat că concubinul nu a plecat cu ea la discotecă, a rămas acasă dormind. Ajungând de la discotecă în sat, concubinul i-a sunat părții vătămate și ultima i-a zis că acuș vine acasă, cu gândul că inculpatul o va petrece. Concubinul a telefonat-o dimineața. Chihai Sergiu nu a întreprins careva măsuri pentru a-i sustrage telefonul părții vătămate. În acea dimineață a vorbit și inculpatul cu concubinul acesteia, XXXXX XXXXX. Partea vătămată când și-a revenit, se afla la Sergiu Chihai în odaie, dezbrăcată, hainele fiind pe jos. Ridicându-se din pat a văzut că are scurgeri vaginale. Concubinul știind unde se află partea vătămată,

a intrat în gospodăria inculpatului, în odaie și văzut-o că se afla alături de Chihai Sergiu, dezbrăcată.

Astfel, Colegiul a concluzionat că, declarațiile părții vătămate reprezintă un motiv de justificare față de concubinul ei, datorită faptului surprinderii într-o circumstanță indecentă, la fel, un alt motiv de justificare a acestor declarații îl reprezintă faptul că inculpatul a depus plângere asupra concubinului ei Xxxxx Xxxxx privind pătrunderea acestuia în domiciliul său fără consimțământ și cu aplicarea violenței.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că, declarațiile părții vătămate precum că Chihai Sergiu ar fi profitat de starea de inconștiență, cum declară ultima că i-ar fi pus vreo substanță în vin și ea a pierdut controlul propriilor acțiuni la întreținerea raportului sexual nu poate fi reținut ca o probă pentru incriminarea acestuia a faptului de comitere a unui raport sexual forțat cu partea vătămată prin profitarea de imposibilitatea acesteia de a se apăra sau de a-și exprima voința. Nu este negat faptul că partea vătămată a consumat băuturi alcoolice în seara de 14 spre 15 noiembrie 2015, faptele consumării băuturilor alcoolice le susține atât partea vătămată, cât și martorii audiați pe caz, însă nu a fost dovedit faptul aflării acesteia în stare de ebrietate avansată, care ar putea fi apreciată în concordanță cu alte probe acumulate în cursul procesului penal. La materialele cazului nu este nici o concluzie prin care s-ar dovedi cu certitudine, faptului consumării cărorva substanțe la starea de inconștiență a părții vătămate.

De asemenea, Colegiul penal a notat că martorul Popescu Sergiu a declarat că partea vătămată se afla într-o stare normală, era așezată în brațe la Chihai Sergiu, fumau, se sărutau, serveau câte un pahar de vin. După părerea sa, se aflau într-o stare conștientă, de ceea ce făcea. La fel a declarat și martorul Xxxxxxx Xxxxx, că partea vătămată mergea singură pe picioare, nu era beată. Era destul de normală, nu a observat nimic deosebit la ea. Ambii erau veseli. În cadrul discuției cu Chihai, acesta i-a zis, că e o prietenă, au făcut cunoștință la discotecă. Totodată, partea vătămată aflându-se în gospodăria lui Chihai Sergiu a discutat telefonic cu concubinul ei, la fel a discutat și cu Chihai Sergiu, fapt care indică că totuși Xxxxxxxxxx Xxxxx își dădea seama unde se află și ce acțiuni întreprinde, a avut posibilitatea reală de a anunța concubinul, deoarece telefonul mobil a stat la dispoziția părții vătămate. Mai mult ca atât, Xxxxxxx Xxxxx locuiește la 300 m. de inculpat. De nenumărate ori i-a arătat drumul părții vătămate, însă ultima a refuzat să plece acasă.

În aceeași ordine de idei, Colegiul a indicat că potrivit raportului de constatare medico-legală nr. 615 din 16.11.2015, pe corpul părții vătămate s-au depistat leziuni corporale, însă vechimea este de 3-4 zile de la momentul examinării, adică din 16.11.2015, iar raportul sexual a fost întreținut la data de 15 noiembrie 2015.

Colegiul a reținut că din aprecierea probelor prezentate de acuzare, nu se atestă latura obiectivă a infracțiunii de viol, care se realizează prin constrângere fizică sau psihică, de profitarea victimei de a se apăra ori de a-și exprima voința, mai

mult, partea vătămată nu a făcut mențiuni din care ar rezulta că asupra sa a fost aplicată violența fizică sau psihică pentru a-i fi înfrântă rezistența.

De asemenea, în speță, lipsește latura subiectivă a infracțiunii de viol, nefiind dovedită intenția directă a inculpatului la realizarea contra voinței părții vătămate a raportului sexual, însăși prin declarațiile inculpatului Chihai Sergiu care declară că partea vătămată a fost inițiatorul raportului sexual, singură a început să-l îmbrățișeze, să-l sărute. Mai mult ca atât, ultima singură s-a dezbrăcat de haine și au întreținut un raport sexual la el în casă. Ultimul nu a negat că a întreținut un raport sexual cu partea vătămată.

Astfel, Colegiul a concluzionat că intenția lui Chihai Sergiu era întreținerea raportului sexual benevol și nu forțat, iar pentru a califica infracțiunea de viol este necesar ca victima să nu fi putut să-și exprime voința de a se apăra ori de a-și exprima voința, circumstanțe, care în speță nu au fost probate.

5. Temeinicia și legalitatea deciziei instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către *procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Dorina Tăut*, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului menționează că:

- decizia instanței de apel este neîntemeiată și pasibilă casării, deoarece, instanța de apel nu a depus efortul necesar pentru a nu lăsa nici un aspect al complexului factual nestabilit, astfel încât a mers pe ideea preconcepută a instanței de fond privind nevinovăția inculpatului și nu a luat măsurile necesare pentru ca probele concludente și utile, prezentate de partea acuzării să fie cercetate și apreciate la justa lor valoare, astfel că toate elementele de fapt să aibă o relevanță juridică, iar prin această inactivitate instanța de apel a provocat o stare de incertitudine și neclaritate cu privire la soluția adoptată, or cum se explică faptul că fiecare din criticile invocate de către instanța de apel referitor la probele aduse în sprijinul învinuirii imputate inculpatului, sunt expuse deficitar și selectiv preluate din soluția adoptată de către instanța de fond, în speța dată.

- la emiterea soluției privind achitarea inculpatului, atât instanța de fond cât și cea de apel, s-au bazat doar pe declarațiile inculpatului, fără a lua în considerație toate probele acuzării, care sunt indicate și ca motive ale apelului procurorului, iar instanța de apel le-a apreciat eronat fiind respinse fără o motivare plauzibilă sau bazată pe probe ce ar combate învinuirea incriminată inculpatului, astfel încălcând prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, conform căruia fiecare probă urmează a fi apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor;

- atât instanța de fond, cât și instanța de apel nu au luat în considerație declarațiile părții vătămate, martorilor, cât și probele prezentate de acuzare, adoptând o hotărâre reieșind în mod parțial doar din declarațiile inculpatului și pledoaria apărătorului său;

- atât instanța de fond cât și cea de apel, nu au luat în considerație declarațiile părții vătămate, Xxxxx XXXXXXXXX;

- instanțele de judecată au dat apreciere declarațiilor inculpatului și martorilor Popescu Sergiu și XXXXXXX XXXXX ca fiind veridice, dar declarațiile victimei care nemijlocit poate să spună ce a simțit ea și cum a apreciat acțiunile întreprinse asupra ei, le-a catalogat ca o metodă de scuză în fața concubinului său pentru comportamentul, pe care instanța l-a apreciat ca pretins amoral;

- martorii Xxxxx Xxx și XXXXXXX XXXXX au confirmat faptul că Chihai Sergiu era împreună cu o doamnă într-o dimineață, fără să poată comunica cel puțin perioada când au văzut acest fapt. Ei nici nu au cunoscut-o pe partea vătămată XXXXXXXXXX XXXXX și prin urmare nici nu pot să dea o apreciere obiectivă a comportamentului acesteia, în partea ce ține de posibilitatea ei de a conștientiza acțiunile întreprinse în privința sa și posibilitatea de a-și exprima acordul. Suspect este faptul că martorii nu țin minte alte circumstanțe și doar faptul că doamna care era cu Chihai Sergiu era binedispusă.

- instanțele de judecată nu au dat apreciere declarațiilor martorului XXXXXXX XXXXXXX care a comunicat că la momentul când a fost în casă la Chihai Sergiu, XXXXX nu putea vorbi, cum s-a exprimat el, „era încă tulbure” și nu înțelegea ce se petrece în jurul ei;

- ținând cont de caracterul infracțiunii ce se examinează, doar partea vătămată poate să comunice informații concludente asupra acțiunilor ce au fost întreprinse în privința ei și felul cum au fost apreciate de către ea;

- faptul că la momentul comiterii infracțiunii partea vătămată era în imposibilitate de a-și exprima voința este confirmat și de alte probe cum ar fi declarațiile martorului XXXXXXX XXXXXXX care a confirmat că în dimineața când au pătruns în locuința lui Chihai Sergiu, XXXXX era dezorientată cu greu a înțeles unde este și ce se întâmplă, raportul de expertiză judiciară psihiatrică - psihologică conform căruia reieșind din starea psihică (starea de ebrietate alcoolică) și conținutul situației analizate, XXXXXXXXXX XXXXX a avut capacitate redusă de a opune rezistență acțiunilor cu caracter sexual săvârșite în privința ei. În timpul evenimentelor importante pentru dosar, XXXXXXXXXX XXXXX aflându-se în stare de ebrietate alcoolică putea să înțeleagă caracterul acțiunilor săvârșite cu ea, dar capacitatea de a-și exprima voința era diminuată. XXXXXXXXXX XXXXX nu manifestă tendința de a înscena, fantaza;

- instanța de judecată a constatat că în noaptea de 14 spre 15 noiembrie 2015 XXXXXXXXXX XXXXX nu a consumat băuturi alcoolice în timp ce se afla la discoteca „Xxxx” din or. Telenești, fapt ce se contrazice însuși prin declarațiile inculpatului

Chihai Sergiu care a comunicat că la discotecă au servit câte 50 g. de coniac. Ulterior au mai servit câte 50 g de coniac și câte o bere pe care a procurat-o Xxxxx. De asemenea Chihai Sergiu a confirmat că Xxxxx a băut bere la barul din localitatea Xxxxxxx, raionul Telenești, până a pleca la discotecă și vin la el în beci, care în consecință a și determinat starea de imposibilitate a victimei de a-și exprima voința;

- în baza probelor examinate în cadrul ședinței de judecată, s-a dovedit cu certitudine că Xxxxxxxxxx Xxxxx în noaptea de 14 spre 15 noiembrie 2015, a consumat băuturi alcoolice atât în timpul cât a fost în ospetie la Xxxxxxxxx Xxxxxxx în localitatea Xxxxxxx, unde au sărbătorit ziua de naștere a acestuia, cât și la barul din aceeași localitate, la discoteca „Xxxxx” din or. Telenești și în beci în gospodăria lui Chihai Sergiu. Având în vedere acest fapt desigur că partea vătămată a fost într-o stare ce i-a limitat posibilitatea de a-și exprima voința, ceea ce a confirmat și expertiza judiciară efectuată în privința părții vătămate;

- aprecierea instanțelor de judecată privind faptul că partea vătămată a avut posibilitatea de a anunța concubinul, deoarece telefonul mobil a stat la dispoziția sa și mai mult ca atât Xxxxxxxxx Xxxxxxx locuiește la 300 m de la gospodăria inculpatului, iar ultimul de nenumărate ori i-a arătat drumul, însă ultima a refuzat să plece, confirmă că Xxxxxxxxx Xxxxx își dădea seama unde se află și ce acțiuni se întreprind în privința ei, sunt neîntemeiate și nu s-a luat în considerație că partea vătămată s-a aflat într-o localitate străină pentru prima dată, desigur că ea nu cunoștea unde este casa lui Xxxxxxxxx Xxxxxxx sau Xxxxxx Xxxxxxx pentru a pleca la ei unde era soțul său și copiii;

- inculpatul în cadrul audierii a comunicat instanței de judecată că el i-a spus părții vătămate să plece de la el, fiindcă dorește să doarmă, dar totodată cunoscând faptul că ea nu știe unde locuiește persoana la care a venit în vizită, nu a însoțit-o până în apropierea gospodăriei lui Xxxxxx Xxxxxxx. Inculpatul în cadrul audierii a prezentat partea vătămată într-o umbră negativă caracterizând-o ca ușuratică, dar totodată a invitat-o la el în beci au consumat împreună vin și a invitat-o la el în casă. Din comportamentul inculpatului reiese că el a avut intenția de a întreține un raport sexual cu partea vătămată și a modelat situația până a obținut ceea ce a dorit, profitând de starea în care se afla aceasta;

- Instanța a stabilit că într-adevăr la momentul când au venit în satul Xxxxxxx de la discoteca din or. Telenești inculpatul i-a propus părții vătămate să intre la el să servească vin, în caz contrar nu o va conduce acasă. Deoarece partea vătămată nu cunoștea satul nu a avut o altă ieșire decât să accepte propunerea acestuia;

- partea vătămată Xxxxxxxxxx Xxxxx a declarat că Chihai Sergiu a influențat-o psihic prin faptul că i-a spus să meargă la el să servească vin, în caz contrar el nu o va conduce la domiciliul lui Xxxxxxx Xxxxxxx. Totodată, partea vătămată a afirmat că Chihai Sergiu s-a folosit de starea de ebrietate în care se afla și a întreținut cu ea un raport sexual contrar voinței ei;

- instanța de judecată nu a încercat să elucideze aspecte ce țin de existența legăturii cauzale dintre fapta lui Chihai Sergiu și consecințele survenite. Iar, probele administrate și examinate, demonstrează că Chihai Sergiu a săvârșit o faptă cu vinovăție prevăzută la art. 171 din Codul penal;

- instanța de judecată, pronunțând sentința de achitare în privința lui Chihai Sergiu, s-a bazat pe declarațiile inculpatului care prin nerecunoașterea vinei în comiterea infracțiunii incriminate lui încearcă să se eschiveze de la răspunderea penală;

-vinovăția inculpatului Chihai Sergiu în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (1) Cod penal, este dovedită prin cumulul de probe acumulat, iar declarațiile inculpatului urmează a fi apreciate critic, acestea venind în contradicție cu probele administrate în cadrul cauzei penale;

- instanța de apel nu a clarificat circumstanțele relevante pentru prezenta cauză și a adoptat o soluție neargumentată la modul cuvenit.

6. Judecând recursul ordinar și verificând legalitatea hotărârii atacate în baza materialelor din dosar, Colegiul penal lărgit luând în considerație prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, conchide că acesta urmează a fi respins din următoarele considerente.

Conform art. 424 Cod de procedură penală, *instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a i se agrava situația.*

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și oricăror probe noi prezentate instanței de apel.*

Alin. (4) și (5) ale aceleiași norme prevăd că, *în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor și instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă

probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal lărgit reține că recursul este depus de acuzatorul de stat și ca temei de drept se invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În primul rând, instanța de recurs ține să remarce că, la această etapă a procedurilor nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanța ierarhic inferioară. Deci, Colegiul penal nu va examina criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factive, ci va verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea soluției de achitare adoptată în privința lui Chihai Sergiu, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (1) Cod penal.

Totodată, nu este lipsit de relevanță faptul că, în cadrul procesului penal aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire, instanțele judecătorești, cât și de părțile din proces, se concretizează pe soluția ce urmează a fi dată în urma acestei activități. Însă, în pofida acestui fapt, instanța de recurs reiterează că nemijlocit chestiunea de apreciere a probelor și temeinicia faptelor dovedite de ele, nu este obiect de cercetare la etapa judecării cauzei în procedura de recurs.

Respectiv, din materialele dosarului rezultă că, instanța de apel judecând cauza și verificând probele cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă cu privire la nevinovăția lui Chihai Sergiu de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (1) Cod penal.

Din conținutul hotărârilor instanței de fond și instanței de apel, rezultă că instanțele de fond corect au constatat că în acțiunile inculpatului Chihai Sergiu lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (1) Cod penal, motivând concluzia de nevinovăție a inculpatului prin cumulul de probe administrate în cauză, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de către recurent, solicitarea recurentului privind casarea hotărârii instanței de apel, neavând suport probatoriu, contravine probelor administrate în cauză.

Prin urmare, instanțele inferioare just au soluționat cauza deferită judecării, examinând toate probele în ansamblu, unele probe fiind corect critic apreciate, iar altele acceptate, or la aprecierea probelor judecării sunt independenți, nefiind legați de opinia părților la proces, iar dezacordul unei părți cu modul de apreciere a probelor nu echivalează cu o eroare de drept ce ar constitui temei de casare a unei

hotărâri judecătorești. Mai mult, instanța de recurs remarcă că, la caz, nu este prezentă nici o discordanță între cele reținute de instanța de apel și conținutul real al probelor cercetate de aceasta.

La fel, se consideră neîntemeiate criticele procurorului vizavi de faptul că hotărârea instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, deoarece decizia recurată cuprinde o motivare amplă și bine argumentată pe marginea tuturor aspectelor relevante acestei cauze. În decizie este reflectată starea de fapt și sunt analizate circumstanțele de drept, care denotă cu certitudine că soluția de achitare în privința lui Chihai Sergiu este una corectă și legală, urmând a fi menținută de instanța de recurs.

Conform prevederilor art. 8 Cod de procedură penală, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu i va fi dovedită, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Nimeni nu este obligat să-și dovedească nevinovăția. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Conform prevederilor art. 389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri.

Însă, acuzatorul de stat, depunând apel prin care a contestat soluția de achitare a instanței de fond și ulterior depunând recurs, prin care a contestat soluția de menținere a sentinței de achitare nu a întreprins nici o măsură în vederea prezentării de noi probe și circumstanțe susceptibile să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului, sau să înlătore dubiile legate de învinuirea adusă acestuia, limitându-se de fiecare dată la aceleași probe și argumente, fără a combate argumentele instanțelor inferioare privind achitarea inculpatului.

În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, deoarece funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărârea *Capetan contra Belgiei din 13 ianuarie 2005*, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Nerespectarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art. 24 și 26 Cod de procedură penală al Republicii Moldova,

care îl obligă pe acuzatorul de stat, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, să prezinte în ședința de judecată anumite probe în susținerea acuzațiilor penale aduse inculpatului, urmează să fie apreciată ca nesusținere a acuzațiilor penale în privința inculpatului în cadrul examinării apelului declarat împotriva sentinței de achitare, ceea ce lezează dreptul inculpatului la un proces echitabil, drept garantat de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Generalizând cele expuse, Colegiul conchide în mod convingător, că acuzarea în susținerea învinuirii nu a îndeplinit cerințele legii *vis-a-vis* de prezentarea probelor, ce ar servi temei pentru condamnarea lui Chihai Sergiu, neținând cont de faptul că prima instanță a pronunțat o hotărâre de achitare în privința inculpatului, în ședința instanței de apel nu a prezentat probe noi care ar dovedi vinovăția ultimului, ca de altfel și recursul declarat fiind unul formal cu invocarea probelor ce aparent indică la vinovăția inculpatului.

Aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond sau în instanța de apel, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare, mai mult ca atât, temeiul invocat nu se încadrează în cele prevăzute de alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Mai mult ca atât, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune acuzatorul de stat este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. În cazul în care instanțele și-au motivat decizia, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe.

Instanța de recurs se raliază argumentelor expuse în sentință și în decizia instanței de apel contestate, totodată, notând că, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO se admite însușirea concluziilor instanțelor ierarhic inferioare de către instanțele ierarhic superioare, în cazul când constatările acestora sunt fundamentate în fapt și în drept, fiind ample prezentate în hotărârile atacate, constatându-se că la administrarea probelor nu au fost încălcate drepturile și libertățile constituționale ale participanților la proces, iar probele puse la baza hotărârilor nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor formulate de instanțe.

Pe cale de consecință, reieșind din raționamentele expuse supra, Colegiul va sintetiza argumentele ce stau la baza soluției de inadmisibilitate a prezentului recurs, și anume acestea se exprimă în faptul că, odată ce cauza a fost examinată minuțios de către prima instanță și după judecată și de instanța de apel, iar critiquele avansate de acuzatorul de stat au primit deja răspunsuri detaliate și fundamentate pe actele cauzei, Colegiul nu vede necesitatea reluării și repetării acestora.

Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Totodată, se notează că obiectul cenzurii instanței de recurs este limitat la analiza chestiunilor de drept, pe când recursul declarat de partea acuzării se bazează în mod primordial pe argumente deja examinate minuțios și respinse în cadrul procedurii precedente ce țin de aprecierea probatoriului.

Pe aceeași linie de considerente, Colegiul ține să evidențieze că, invocarea formală a unor temeuri de casare, care nu sunt urmate de o motivare corespunzătoare, nu va face obiect de examinare în procedura de recurs, având în acest sens în vedere că, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Adică completarea cererii de recurs cu argumente de drept, care cu desăvârșire lipsesc aici, și care ar suplini-o din oficiu, este contrară principiului contradictorialității ce guvernează întregul proces penal.

Având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul Penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar recursul declarat de către procuror este neîntemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că el este neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol este neîntemeiat, acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

7. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Dorina Tăut, împotriva deciziei Colegiului

penal al Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2021, în cauza penală în privința lui *CHIHAI Sergiu Xxxxxx* cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 29 iulie 2022.

Președinte:

Nadejda TOMA

Judecători:

Liliana CATAN

Ion GUZUN

Victor BOICO

Ghenadie PLĂMĂDEALĂ